

med til. Vi mene, at der bør bevares en Forbindelse mellem Instituttet og det bakteriologiske Laboratorium. Selv om det ikke vil ske saa hyppigt, vil det dog ske af og til, at Studenterne skulle ud paa dette Institut for at undervises og se, hvorledes Fabrikationen foregaar, og man har i det hele ment, at det var nødvendigt at have en Forbindelse med det bakteriologiske Laboratorium i Betragtning af, at Professoren i Bakteriologi ved Universitetet ogsaa skulde være Direktør for Instituttet. Et andet Mindretal har ment, at der slet ikke burde oprettes et saadant Institut, og at Staten overhovedet ikke burde befatte sig med at fremstille dette Middel. Dertil maa siges, at, naar Staten ikke skulde fremstille det, vilde det være nødvendigt, hvis man vilde bruge det, at forskaffe det andetsteds fra, men det har vist sig, at der er store Ulemper forbundet dermed, idet de Ting, der leveres i Udlandet, ikke altid ere gode. Det nævnes saaledes i Betænkningen, at det Middel, man lavede i Spanien, kun var Vand, det indeholdt slet intet Serum, og at det, der blev lavet i Italien, var indblandet med Stivkrampebakterier, saa at de, der fik Serum, fik Stivkrampe og døde. Der har nylig været en stor Epidemii af Stivkrampe netop paa Grund af dette Forhold. Det er af den Slags Ting, man udsættes for, naar man ikke vil efterkontrolere. I Tyskland, hvor der er store Fabrikker for Tilvirkning af antidifterisk Serum, har man været nødt til at anlægge en Statsanstalt for Efterkontrolering, hvilket vistnok vil være lige saa dyrt som at oprette en Statsanstalt for Tilvirkning. Nu siges det nok, at det tyske Serum er efterkontrolleret, naar det kommer hertil, men det maa alligevel her underkastes en Kontrol, fordi det undertiden er saa gammelt, at man ikke kan være sikker paa at kunne bruge det. Udvalgets Flertal kan altsaa paa ingen Maade tiltræde dette Mindretals Betragtning. — Der er endnu en Ændring at omtale, den er redaktionel og gaar ud paa at rette Betegnelsen „antidifterisk“ til „antidifterisk“, hvilket Ord er mere korrekt.

Jeg anbefaler altsaa Flertallets Ændringsforslag saavel som Lovforslaget i det hele. Jeg tror, at hvis vi gennemføre det, vil det vise sig at være en god Foranstaltning og sikkert ogsaa i Længden besparende. Det er klart, at hvis man indskrænker denne smitsomme Sygdoms Udbredelse i saa væsentlig Grad, som det har vist sig, at man kan ved Anvendelse af dette Middel, opnaar man paa andre Konti saa store

Besparelser, at denne Udgift en Gang for alle, som i øvrigt ikke vil være saa stor endda, utvivlsomt vil være vel anvendt.

Wagner: Jeg skal begynde med at gøre opmærksom paa, at det maa skyldes — jeg ved ikke, om det er en Trykfejl, eller Redaktionsfejl eller Misforstaaelse, naar jeg i Betænkningen ikke er kommet med blandt dem, der stille Ændringsforslaget under Nr. 4. Jeg har nemlig i Udvalget udtrykkelig erklæret, at jeg sluttede mig til dette Forslag, og jeg mener, at det er saa fortræffeligt et Forslag, at jeg nødig vil undlade at give det min Stemme. Det er efter min Mening et Skridt i den rigtige Retning, at slaa fast, at naar antidifterisk eller antidifterisk Serum — jeg maa maaske for Kortheds Skyld i det følgende blot sige Serum — er et Lægemiddel, saa maa det betales ligesom alle andre Lægemidler.

Hvad for Resten Lovforslaget angaar, er jeg, som jeg har udtalt i Mindretalsbetænkningen, ikke paa nogen Maade bleven overbevist om dets Nødvendighed. Jeg er selvfølgelig ikke Modstander af Lovforslaget af den Grund, at jeg skulde mene, at Serum er et Lægemiddel, som kan undværes. Der kan vist ikke være Tvivl om nu, at uagtet det fra mange, og jeg tør vel sige fra alle Sider, erkendes, at dette Lægemiddel ikke er uden ubehagelige, saakaldte Bivirkninger, at man udsætter Patienten for forskellige Farer ved at bruge det, er det dog navnlig i svære Tilfælde et saa godt Middel, at man ikke kan betænke sig paa at anvende det, og at man maa forlange, at det skal være til Stede. Men deraf, at et Lægemiddel ikke kan undværes, følger ikke med Nødvendighed, at Staten skulde være forpligtet til at oprette en Fabrik til at fremstille det. Jeg maa nu tilstaa, at jeg for mit Vedkommende er saa gammeldags, at jeg gerne under det private Initiativ det størst mulige Spillerum og ikke med synderlig Glæde ser Staten gaa videre i Retning af at indlade sig paa Erhvervsvirksomhed. Det forekommer mig, at vi her i Tinget ofte nok have set, hvor uheldig Staten tit kommer fra det, naar den inlader sig paa at drive saadan Virksomhed. Jeg skal kun minde om, hvorledes det gaar med Landbruget ude i Usserød, og hvor tarveligt det gaar med Driften af vore Domæner, hvor ringe Indtægt vi faa af dem, ligesom ogsaa, at Statsdriften af Jernbanerne paa enkelte Punkter synes at have sine Skyggesider. Der er imidlertid en særlig Grund, hvorfor jeg mener, det